

Predmet: Trnje/Terrnje (Pavle Gavrilović i Rajko Kozlina)

Broj predmeta: K.Po2 10/2013

Glavni pretres: 07.06.2016. godine

Izveštaj: advokat Nikola Čukanović, punomoćnik oštećenih

Ispitivanje svedoka Dejana Miloševića

Svedok Dejan Milošević je istakao da u potpunosti ostaje kod iskaza koji je dao u istražnom postupku. U martu 1999. godine nalazio se na odsluženju vojnog roka u Prizrenu/Prizren. Bio je u sastavu pozadinskog bataljona. Nalazio se na mestu vozača. Vozio je kamion. Neposredne starešine bile su mu poručnik Jaćimović i optuženi vodnik Kozlina. Komandant bataljona bio je optuženi Gavrilović.

Nakon početka NATO bombardovanja, kamionima su u koloni krenuli u pravcu sela Trnje/Terrnje. Tada nisu znali gde idu, samo im je rečeno da se ide u „čišćenje nekog sela”. Svedok je upravljao jednim kamionom. Stigli su na jedno brdo iznad sela Trnje/Terrnje. Rasporedili su ih u 2 grupe. Jednu je predvodio poručnik Jaćimović, a drugu optuženi vodnik Kozlina. Njegovoj grupi naređenje da uđu u selo izdao je optuženi Kozlina. Nije mu poznato ko je njemu izdao to naređenje, ali pretpostavlja da je to bio optuženi Gavrilović. Pre nego što su ušli u selo, po selu je dejstvovala artiljerija. Rečeno im je da se u selu nalaze teroristi i da svi pucaju. U dve grupe ih je bilo ukupno oko 30-35 vojnika. Grupe su se razdvojile, a on je bio u grupi koja je ušla niz brdo, pravo u selo i koju je vodio optuženi Kozlina.

Pre nego što su ušli u prvu kuću, naišao je jedan civil i optuženi Kozlina ga je upucao. Svedok je video kako taj čovek pada. Kada su ušli u dvorište treće ili četvrte kuće, njemu i još jednom vojniku, čijeg se imena ne seća, optuženi Kozlina je naredio da uđu u kuću i provere da li se unutra neko nalazi. Kada su ušli video je jednog starca koji čuča u čošku, sa starom puškom u ruci. Svedok ističe da misli da je ta puška bila stara preko sto godina i da nije bila ispravna. Njemu je bilo žao tog čoveka koji je imao preko 70 godina i kada je izašao iz kuće rekao je optuženom Kozlini da u kući nema nikog. On je posumnjao u njegove reči, ušao u istu kuću i izveo starca koji se unutra nalazio. Nakon što ga je izveo, optuženi Kozlina mu je pucao u glavu i ubio ga. U dvorištu se nalazilo više civila albanske nacionalnosti koji nisu znali srpski jezik. Svedok je razgovarao sa jednom devojkom koja je držala u rukama malo dete. Rekla mu je da je student. Svedok je nakon toga krenuo ka izlazu iz dvorišta i u tom momentu je začuo rafale. Kada se okrenuo, video je da su svi civili, koji su se tu nalazili, pali na zemlju i da optuženi Kozlina drži pušku uperenu u njihovom pravcu. Ne seća se imena ostalih vojnika koju su tu bili prisutni. Svi su bili pripadnici pozadinskog bataljona. Ispred dvorišta te kuće svi su se sakupili i krenuli prema reci koja se nalazila na kraju sela. Dok su prolazili pored jedne kuće, iz dvorišta iste su se čuli glasovi nekih ljudi koje nije video. Optuženi Kozlina je bacio bombu u dvorište te kuće i produžili su dalje prema reci.

Kada su stigli do reke, tu se nalazilo 25-30 civila koji su sedeli na zemlji. Optuženi Kozlina je naredio ženama iz te grupe civila da ustanu i beže. Za njima su krenuli i muškarci, ali tada je neko pucao na njih. Čuo je rafale iz dve puške, ali nije video ko je pucao. Naredbu da se puca na ove civile je izdao optuženi Kozlina. Bilo je više ubijenih civila tom prilikom. Dok su se nalazili pored reke, čuo je preko radio-veze da se u blizini nalaze i pripadnici policije. Poznato

mu je da su se u jednom selu udaljenom 2-3 kilometra nalazili policajci. To veče su prenoćili nedaleko od navedenog mesta, pored reke.

Nakon toga su se vratili na brdo, na mesto sa koga su krenuli u selo i potom su se vratili u Prizren/Prizren. Nekoliko dana kasnije trebalo je da idu u novu akciju, ali je svedok sa još nekoliko vojnika to odbio. Privedeni su u kancelariju kod optuženog Gavrilovića, gde mu je optuženi Kozlina tom prilikom udario šamar. Nakon toga, njega i još jednog vojnika zatvorili su i vezali u jedan podrum. Tu je proveo celu noć i ceo dan. Kada su ga pustili, nije se nikom žalio. Ističe da nije imao kome da se žali. Optuženi komandant Gavrilović mu je rekao da ih treba pobiti.

Svedok je posebno naglasio da mu je nakon svedočenja u istrazi prećeno, tj. da su do njegove kuće dolazila tri njemu nepoznata muškarca i da su mu pretili. Navodi da je pre ovog svedočenja dobio policijsku zaštitu.

Svedok je suočen sa optuženim Pavlom Gavrilovićem, koji ga je pitao zašto nije njemu prijavio dešavanja o kojima sada priča. Svedok je na ovo odgovorio da je smatrao da nema svrhe da bilo šta prijavljuje. Na pitanje optuženog da li mu je suđeno za ranjavanje vojnika Marjana Vančevskog, svedok je odgovorio da jeste, ali da to nema nikakve veze sa dešavanjima o kojima svedoči.

Svedok je suočen i sa optuženim Rajkom Kozlinom, koji ga je pitao „Zašto mi pakuješ?“, na šta mu je svedok odgovorio da on priča samo istinu.

Ispitivanje svedoka Ervina Markišića

Svedok Ervin Markišić je istakao da u potpunosti ostaje kod iskaza koji je dao u istražnom postupku. U martu 1999. godine nalazio se na odsluženju vojnog roka u Prizrenu/Prizren. Bio je u tehničkoj četi, u sastavu pozadinskog bataljona.

Nakon početka NATO bombardovanja dobili su naređenje da krenu prema nekom selu. Krenuli su kamionima u koloni, ali u tom trenutku nisu znali gde idu. Stigli su na brdo iznad sela Trnje/Ternje. Zajedno sa njima krenuli su i vojnici iz drugih jedinica 549. mtrb. VJ – zna da su išli i pripadnici pešadijskog bataljona. Iznad sela bilo je i pripadnika policije, koji su ušli u selo istoga dana, sat vremena nakon što su oni izašli iz sela. Kada su stigli iznad sela, tu su se već nalazili minobacači i „prage“. Rečeno im je da se u selu nalaze teroristi. Prvo je artiljerija dejstvovala po selu, nakon čega su u selo ušli pripadnici pešadijskog bataljona. Posle njih u selo su ušli i pripadnici njegove jedinice. Njegovu grupu je vodio optuženi vodnik Kozlina. Seća se da su ušli u dvorište jedne kuće i da je optuženi Kozlina naredio njemu i još jednom vojniku da uđu u kuću i provere da li unutra ima nekoga. Kada je ušao, video je jednog starca i pošto mu ga je bilo žao, kada je izašao nije ga prijavio. Nakon toga, u istu kuću je ušao optuženi Kozlina i izveo tog starca. Naredio je svedoku da ga ubije, ali pošto je ovaj odbio to da uradi, Kozlina je pucao u njega i ubio ga. Tada su se u dvorištu te kuće nalazili i Kozlina i poručnik Jaćimović. Takođe, u dvorištu, u nekoliko redova nalazili su se poređani civili, koji su tom prilikom svi pobijeni. Ne seća ko je sve pucao na njih. U dvorištu se nalazio i vojnik Radivoje Mirković. Ne zna da li je on pucao tom prilikom. Kuća i pomoćne prostorije u navedenom dvorištu su zapaljeni. Kada su napustili dvorište ove kuće, krenuli su ka reci koja se nalazila na kraju sela. Tamo je u reci i pored reke video da je bilo

ubijenih civila. Ne zna ko ih je ubio, to nije video. Ističe da je prošlo 17 godina od kritičnog događaja i da se ne seća svih detalja. Navedenom prilikom nije video nijednog pripadnika OVK. Prenoćili su u blizini reke, gde su postavili logor. Sutradan su se vratili u Prizren/Prizren. Poznato mu je da su se neki vojnici iz njegove jedinice, nekoliko dana nakon opisanog događaja, vratili u selo Trnje/Ternje i skupljali leševe pobijenih civila. To je čuo od vojnika iz svoje jedinice, ali on nije išao. Navodi da policajci kritičnog dana nisu ubijali civile, ali da su bili prisutni u selu. Ističe da nakon ovih događaja godinu dana nije mogao da spava. Navodi da mu niko nije pretio pre ovoga svedočenja i da se nikoga ne plaši.

Svedok je suočen sa optuženim Rajkom Kozlinom i na njegovu konstataciju da nije pucao ni u koga i da nije nikome naredio da vrši ubistva, svedok je izjavio da se stidi opisanih događaja i da mu je upravo Kozlina izdavao naređenja, kako je prethodno opisao. Na konstataciju optuženog Kozline da je branio Srbiju, svedok je pitao: “Kako si branio i od koga?” Optuženi Kozlina je dodao da svedok nije bio u sastavu njegove jedinice.

Na kraju svog svedočenja, svedok je kazao veću da mu je tokom pretresa branilac Milan Petrović uputio pretnju rečima: “Videćeš.”

Fond za humanitarno pravo